

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

| | | | | |
|---|---|--|--|---|
| <p>Ceny prenumeraty:</p> <p>We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2—, kwart. 6— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7—</p> <p>Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2'40, kwart. 7— Zagranicą mies. zł. 5—, kwart. 15—</p> | <p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17.</p> <p>Konto PKO Lwów № 504.044.</p> | <p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 L. P.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.</p> <p>Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p> | <p>CENA NUMERU</p> <p>10 gr.</p> | <p>Ceny ogłoszeń:</p> <p>Za 1 wiersz milimetr. (9½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 10, w nadesłanym i w nekrologach gr. 20, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1—, Tabelaaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupon i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 15. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p> |
|---|---|--|--|---|

TRZEBA POMYŚLEĆ O NAJBIEDNIEJSZYCH.

Idzie zima, idzie dla biedaka najśroźszy czas. Najstraszniejszy zaś dla tego, kto chce pracować, czyje ręce rwą się do pracy a pracy tej znaleźć nie mogą.

Obecny kryzys ma o wiele głębszy charakter, niż dotychczasowe depresje gospodarcze. Fakt ten nie ulega już wątpliwości dla nikogo a nieprzewidziana dotychczas w takich rozmiarach klęska bezrobocia zmusza wszystkie rządy do szukania środków ratunku.

Cyfra zarejestrowanych bezrobotnych wynosiła u nas na początku bieżącego roku około 500.000 i w szóstym roku kryzysu nie okazuje tendencji do spadku. Poza bezrobotnymi zarejestrowanymi, mającymi tytuł do zapomóg, jest około 700.000 bezrobotnych niezarejestrowanych. Poza tym wieś pełna jest bezrolnych, którzy w czasach dawniejszych chodzili na różne roboty, tworzyli sezonową emigrację a dziś żyją z łaski gmin i włością się po całej Polsce.

W Polsce czynniki oficjalne dokonują nadzwyczajnych wysiłków w celu złagodzenia tej katastrofy i dokonują ich owocnie. Dawniej było w Polsce bezrobocie zwalczane przy pomocy udzielania bezrobotnym zasiłków, zresztą minimalnych, które w praktyce nie dostarczały zaspokojenia nawet najbardziej prymitywnych potrzeb bezrobotnego. Potem sięgnięto po takie formy walki z bezrobociem, aby ich rezultatem była choćby częściowa likwidacja tej największej klęski społecznej. Fundusz Pracy zdołał zatrudnić w jednym tylko kwartale, trzecim, roku bieżącego 183.000 robotników. Jest to osiągnięcie wielkie, zwłaszcza, jeżeli zestawimy je z wynikami ubiegłego roku, kiedy to w tym samym okresie pracowało jedynie 92.000 robotników. Wzrost zatrudnienia, kierowanego Funduszem Pracy wyniósł więc w stosunku do roku ubiegłego blisko 100 procent.

Dzięki Funduszowi Pracy w okresie od kwietnia 1933 do marca 1935 wybudowano 270 km. dróg, ulic, szos; uregulowano 320 km. rzek; ułożono 114 km. wodociągów i gazociągów; wybudowano 260.000 metrów sześć. gmachów itd. itd. Przy wykonywaniu tych wszystkich robót bezrobotni pracowali przeszło 22 miliony dniówek. Z akcji pomocy doraźnej Funduszu Pracy korzystały setki tysięcy osób.

Ale w tej chwili stoimy — jak co roku zimą — w obliczu największego nasilenia bezrobocia. Roboty publiczne w olbrzymiej większości zostały już przerwane. Warunki atmosferyczne nie pozwalają na dalszą pracę. Liczne rzesze robotników stały się znów bezrobotnymi. Sytuacja ich jest bardzo ciężka tem bardziej, że każda godzina zbliża ich do nieubłaganej zimy.

Jest to okres, w którym cała akcja Funduszu Pracy skierowana jest na pomoc doraźną dla bezrobotnych. Kredyty na ten cel przeznaczone, bynajmniej jednak nie zdołają pokryć zapotrzebowania. Temsamem spadają obowiązki na całe społeczeństwo: na rząd, na teren całego kraju komitety lokalne Funduszu Pracy, reprezentujące ce czynnik obywatelski na danym terenie. Czasy są ciężkie dla wszystkich, ale najcięższe dla tych, którzy nie mają wogóle nic, dosłownie nic. Ani

Obniżka cen papieru.

Warszawa, 4 XII. (PAT) W dniu 3 bm. została uzgodniona między Min. Przemysłu i Handlu a przemysłem papierniczym akcja nowej obniżki cen papieru. Obniżką zostały objęte wszystkie gatunki cennika papieru i ilości ponad 400, przyczem efektywna obniżka w poszczególnych gatunkach waha się od 9 procent do około 20 proc. W szczególności z ważniejszych gatunków papieru zniżka objęła papier rotacyjny w wysokości 11,4 proc., drukowy drzewny klasy 5 i 6 ponad 13 proc., ilustracyjny drzewny ok. 11 proc., specjalny wkłęsło-drukowy o 20 proc., zeszytowy bezdrzewny o 20 proc., papier do produkcji opakowań

przemysłu włókienniczego od 15 do 18 proc., zależnie od gatunku.

Ponadto przemysł papierniczy zapewnił zorganizowanie akcji interwencyjnej, w celu doprowadzenia do obniżki cen gotowych zeszytów w detalu dla konsumenta, conajmniej od 20 do 25 proc.

Powyższe łączne obniżki wskazują na to, że racjonalnie zorganizowany przemysł może z korzyścią dla siebie i konsumenta prowadzić politykę cen, dostosowaną do zdolności gospodarczej i konsumpcyjnej społeczeństwa. Nowy cennik, obejmujący ostatnią obniżkę, wejdzie w życie z dniem 15 grudnia rb.

Armja abisyńska maszeruje na Makalle?

Warszawa, 4 XII. PAT ogłasza następujący komunikat o sytuacji na frontach w Abisynji w drugiej połowie dn. 3 bm.:

Zródła angielskie donoszą, że podczas gdy dokoła masywu Tembien toczy się wojna podjazdowa, w której jakoby obie strony odnoszą sukcesy, silna armja abisyńska, składająca się po większej części z oddziałów nadeszłych drogą na Dessie z Addis Abeba, posuwa się ku Makalle. Na froncie Ogadeńskim, na południe od Dżidziga, Abisyńczycy ograniczają się do defensywy, licząc się z bliskością ataku włoskiego. Jak wiadomo, Włosi,

zajmują silne pozycje na północ od Gorrahai, zaś informacje ze źródeł abisyńskich, donoszące ponownie, iż Gorrahai i Gerlogubi zostały ewakuowane przez Włochów, należy zapewne rozumieć w ten sposób, iż straż przednie gen. Graziani nie zajmują tych miejscowości.

Armja abisyńska składa się z oddziałów Rasa Kassa, do których przyłączyły się wojska regularne pod dowództwem ministra wojny Rasa Mulgueta. Jak zapewniają, armja abisyńska jest dobrze wyekwipowana i posiada nowoczesną broń i amunicję. Za armją ciągną liczne tabory.

Abisyńczycy już się niecierpliwia.

Paryż, 4 XII. (PAT) Pierwotny plan abisyński w Ogadenie polegał rzekomo na oczekiwaniu ofensywy włoskiej na linii Daggabour-Dzidziga. Włosi jednakże wysłali w tym kierunku tylko lekkie kolumny, które przeważnie powróciły, albo zostały odprężone przez Abisyńczyków. Jednocześnie lotnictwo włoskie było czynne bez przerwy i zarzucało bombami wszystkie pozycje abisyńskie, broniące prowincji Harraru. Wpłynęło to na zmianę taktyki. Abisyńczycy postanowili

nieoczekiwać dłużej pod bombami samolotów włoskich i zamierzają wszcząć na froncie południowym ofensywę. Armja Rasa Nasibu i Rasa Destey otrzymała poważne posiłki z Addis Abeby i z prowincji Aroussi. Heile Selassie podczas swej ostatniej bytności w Dzidziga miał rzekomo ustalić szczegóły planu ofensywy.

W utarczce przed kilku tygodniami w Daggabour po stronie abisyńskiej było rzekomo 700 rannych.

Eksperci przygotowują podstawy rokowań.

Londyn, 4 XII. (PAT) Rozmowy paryskie pomiędzy ekspertami francuskimi i angielskimi rozwijają się, jak donosi Reuter — pomyślnie. Różnice poglądów nie posiadają charakteru zasadniczego. Zostały zresztą znacznie złagodzone w czasie rozmów, które, jak przypuszczają, zostaną zakończone w końcu tygodnia. W tym czasie będzie już osiągnięta całkowita zgoda w sprawach najważniejszych. Szczegóły będą omówione w drodze dyplomatycznej.

siebie ani dla swych rodzin. Więc chociaż wszyscy jesteśmy zgnębieni warunkami dzisiejszych dni, nie wolno nam odmówić ni środków żywności, ni resztek odzieży, gdy od nas tego zażąda komitet lokalny. Bo od naszej woli i od naszego serca zależeć będzie los wielu bezrobotnych w ciągu długich miesięcy zimowych. **Bul.**

Niecisłemi są pogłoski, jakoby pod stawą dyskusji ekspertów były poważne terytorjalne ustępstwa na rzecz Włoch. Eksperci opracowywali w dalszym ciągu propozycje komitetu 5-ciu, które co do wielu punktów były niejasne. Przewidywały one ustąpienie Włochom Ogadenu, udzielając im jednocześnie poważnych korzyści gospodarczych.

NASTĘPCA TRONU NA BIAŁYM MULE.

Addis Abeba, 4 XII. (PAT) W dn. dzisiejszym w stolicy obchodzono uroczyste dzień świętego Jerzego, patrona Abisynji. Następca tronu na białym mule przejechał przez ulice miasta, udając się na uroczyste nabożeństwo do bazyliki św. Jerzego. Po nabożeństwie książę powrócił do pałacu głównymi ulicami miasta, eskortowany przez oddziały wojskowe.

Gorący dzień w Izbie Deputowanych.

Paryż, 4 XII. (PAT) Oczekiwana z wielkim zainteresowaniem dyskusja nad interpelacjami w sprawie działalności tzw. lig patriotycznych, rozpoczęła się w atmosferze względnego spokoju.

Pierwszy zabrał głos dep. komunistyczny Ramette, starając się udowodnić, iż rząd Lavala działa w porozumieniu z ligami. Twierdzi on m. in., iż szef gabinetu premiera ma być członkiem Croix de Feu.

Izba z dużym zainteresowaniem wysłuchała następnego mówcy, dep. radykalnego Guernut, który wykazał niebezpieczeństwa, jakie przedstawiają dla spokoju publicznego nast. organizacje: Action Francaise, Solidarite Francaise, Francistes, Jeunesses Patriotes, Front Chłopski i najpotężniejsza Croix de Feu. Organizacje te poddane dyscyplinie wojskowej uprawiają ćwiczenia wojskowe. Dep. Guernut zakończył nast. „Uprowadzamy rząd, że jeśli nie zmieni swych metod, to my rząd zmienimy“.

Dep. socjalistyczny z Limoges — Valiere zgłasza interpelację w sprawie wypadków w Limoges. Spotykałem się z oświadczeniami, zapewnia Valiere, że Limoges wzięte będzie szturmem i że miasto znajdzie się niebawem pod ogniem karabinów maszynowych.

Po interpelacji Valieraea, posiedzenie izby zostało przerwane. Dalszy ciąg dyskusji nad interpelacjami wyznaczono na czwartek rano.

SYTUACJA RZĄDU — POMYSŁNA.

Paryż, 4 XII. (PAT) Po wtorkowej debacie położenie rządu oceniane jest w kuluarach izby deputowanych jako raczej pomyślne, pomimo, iż w czasie debaty we czwartek i piątek mogą nastąpić różne niespodzianki. W szczególności uwaga wszystkich zwrócona jest na radykałów, którzy jutro zbiorą się ponownie, celem określenia stanowiska grupy radykalnej przy głosowaniu w izbie.

Bunt i ucieczka więźniów.

Nowy Jork, 4 XII. (PAT) W ciągu dnia wczorajszego w trzech różnych więzieniach w Stanach Zjednoczonych doszło do buntu i ucieczki więźniów.

W Bostonie pięciu więźniów rzuciło się na szofera samochodu ciężarowego, którego zabito uderzeniami szta by żelaznej. Więźniowie użyli następnie samochodu ciężarowego, jako taranu, którym rozbili w kilku miejscach drzwi i kraty, odgradzające więzienie od świata zewnętrznego. Dwaj strażnicy więzienni, którzy usiłowali ich powstrzymać, zostali ciężko ranni. Zbuntowanym więźniom udało się w końcu wydostać poza mury więzienne. Zaalarmowana niezwłocznie policja zorganizowała pościg, w którym wzięło udział 30 samochodów. Uciekających dogoniono, jeden z nich został zabity, pozostałych czterech schwytano.

Tegoż dnia w Stanie Oklahoma w więzieniu w miejscowości Muskogee 6-ciu skazańców rozbroiło strażnika więziennego. Wywiązała się pomiędzy więźniami a strażą wymiana strzałów, podczas której jeden ze strażników został ranny. Więźniowie zbiegli. W czasie pościgu jeden z nich padł od kul policjantów. Pięciu dotychczas nie zdołano zatrzymać.

Zabójcy min. Pierackiego przed sądem

13-ty dzień rozprawy.

Warszawa, 4 XII. (PAT) W dalszym ciągu wczorajszej rozprawy osk. Maluca podał szczegółowo przebieg swych rozmów z Łebodem i Maciejką, którego poznaje z okazanej mu fotografii, oraz podkreślił swój udział w umożliwieniu ucieczki zabójcy min. Pierackiego. Maluca był dobrze poinformowany o zamachach na dyr. Babija, kom. Kossobudzkiego i Matczaka. Maciejko nie robił wrażenia gruzlika.

Na pytanie obrońcy swego Szłapaka, co przekonało oskarżonego o konieczności złożenia dopiero dziś swego wyjaśnienia, osk. podaje, że metody stosowane przez OUN uważa za niewskazane, przede wszystkim dla dobra narodu ukraińskiego. Ponieważ doprowadziły one do tego, że strzelano nie tylko do Polaków, ale również i do swoich ludzi. Tak zastrzelono dyr. Babija, a ostatnio oskarżony dowiedział się, iż zastrzelono Mariję Kowalikównę, należąca do organizacji, bezpośrednio współpracowniczkę przez dłuższy okres czasu oskarżonego, który miał o niej jaknajlepszą opinię. Jest przekonany, że zabójstwa Kowalikówny dokonali członkowie OUN.

Adw. Szłapak zapytuje o jakich faktach oskarżony dowiedział się w toku śledztwa, które potwierdziły jego wątpliwości, że postępowanie i metody działalności OUN są szkodliwe dla narodu ukraińskiego.

Głos przestrogi.

Osk. wyjaśnia, że jeszcze przed aresztowaniem miał wątpliwości co do działalności bojowej OUN. Fakty, o których dowiedział się podczas śledztwa, miały znaczenie drugorzędne dla motywów jego przyznania się. Obecnie zdaje sobie sprawę, że zalał się i zeznając brał na siebie cierpienia wielu ludzi, obciążając ich. Nie mówi tego, aby się usprawiedliwić, gdyż nie ma dla niego usprawiedliwienia. Uważam siebie — mówi oskarżony — za człowieka skończonego. Nie życzyłbym nikomu, aby miał takie przejścia psychiczne, jakie ja przeżyłem. Dlatego też pragnę zwrócić uwagę, aby ci, których organizowałem i namawiałem do pracy, rozważyli dokładnie me słowa i zastanowili się, jaknajśpieszej zdali sobie sprawę z tego, jak mają postępować, aby nie doprowadzić się do takiego stanu i do tych przejść, jakie stały się udziałem moim i wielu innych oskarżonych. Nie przyczynią się oni w niczem sprawie ukraińskiej, a przeciwnie zaszkodzą przede wszystkim sobie samym, tak, jak my.

Dalej oskarżony oświadcza, iż zamach na ministra Pierackiego był przy spieszony wskutek aresztowań, o których dowiedziano się z prasy. Oskarżony nie słyszał, by zabójstwo to zostało uchwalone na posiedzeniu krajowej egzekutywy.

Na pytanie prok. Zeleńskiego czy, zdaniem oskarżonego, OUN przyczyniła się do zwiększenia pracy t. zw. organicznej, to jest mało efektywnej, lecz wytrwałej i systematycznej w społeczeństwie ukraińskim, Maluca odpowiada, że członkiem OUN nakazywano wstępować do organizacji legalnych, aby szerzyć w nich duch rewolucyjny, co jednak kończyło się z reguły fiaskiem, gdyż sami emisariusze OUN dbali o utrzymanie tych instytucji legalnych i obawiali się, by przez ich zrewolucjonizowanie nie doprowadzić do ich rozwiązania.

Na pytanie adw. Szłapaka oskarżony podaje, że program OUN, chociaż zawierał wystąpienia teroru indywidualnego, był jednak obliczony na masowość. I dlatego np. nie można zarzucić bojowych wystąpień referatom organizacyjnemu, czy propagandowemu. W ostatnich czasach na skutek krytyki zapanowało dążenie do przeprowadzenia „czystki” przez ograniczenie liczby członków. Resztki elementu terrorystycznego w łonie OUN uważa oskarżony za spadek po UWO. Tak-

tyka UWO i OUN jest różna. OUN jest szerszą organizacją.

Na tem zakończone zostały trwające kilka godzin wyjaśnienia oskarżonego Maluca.

Po przerwie sprowadzono na salę pozostałych oskarżonych, których przed przesłuchaniem Maluca, usunęto.

Przewodniczący stwierdza, że od 7 oskarżonych, a mianowicie: od Bandery, Łebeda, Kłymyszyna, Pidhajnego, Raka, Czornija i Karpyńca, wpłynęła obecnie prośba do zarządu więzienia, aby przywrócony został stan poprzedni, to jest osadzenie ich zpowrotem w celach pojedynczych. Przewodniczący uwzględniając prośbę oskarżonych, zarządza osadzenie ich w celach pojedynczych, natomiast osk. Czornij winien pozostać w celi ogólnej zgodnie z zaleceniem lekarza.

Pozatem przewodniczący oznajmia, iż o zeznaniach Maluca zawiadomi pozostałych oskarżonych na następnym posiedzeniu Sądu.

Spolski kłamał.

Z kolei staje przed sądem wezwany w związku z wczorajszymi zeznaniami świadka Jarosława Spolskiego świadek Wojciech Łączyński, naczelnik więzienia w Krakowie.

Zeznaje on, iż był naczelnikiem wię-

Rewizja u adwokata Szuchewycza.

Następnie zeznawał św. Dugiello, komisarz policji śledczej we Lwowie. Podaje on szczegółowo fakty, które skłoniły policję lwowską do szerszej akcji likwidacyjnej. We wrześniu 1933 r. wykonany został nieudany zamach na kuratora Gadomskiego, zakończony postrzeleniem wywiadowcy Tendaja. 25 października tego roku Łemky

zamordował w konsulacie Sowieckim sekretarza Małowa i ranił woźnego Dzugaja. Po tych dwóch wypadkach policja lwowska wszczęła planową akcję, celem ujawnienia szczytów OUN.

14 czerwca następuje częściowa likwidacja krajowej egzekuty. Wśród aresztowanych znajdują się: Bandera, Małkuszka, Spolski i wiele kobiet. W o-

zgodnie z tym wnioskiem prokuratora, Sąd postanawia przesłać do prokuratury odpis zeznań św. Spolskiego.

Metoda oszczerstw.

Po zakończeniu konfrontacji zabrał głos prok. Zeleński, oświadczając m. in.: Metoda, zastosowana tutaj przez św. Spolskiego jest niegodna ludzi honoru. Można należeć do organizacji, która podejmuje walkę z państwem polskim nawet z pomocą bomby i rewolweru. Ale to nigdy nie uprawnia do rzucania oszczerstw. Metoda ta, tak niegodna i niedopuszczalna, musi być karana. Wnoszę tedy o przesłanie do prokuratury Sądu okręgowego w Warszawie pełnego odpisu zeznań św. Spolskiego wobec niewątpliwych cech przestępstwa, zawartych w tych zeznaniach.

Zgodnie z tym wnioskiem prokuratora, Sąd postanawia przesłać do prokuratury odpis zeznań św. Spolskiego.

Oredzie króla Jerzego V.

Londyn, 4 XII. (PAT) Odczytane dziś na otwarciu parlamentu oredzie królewskie rozpoczyna się od słów:

Ubolewam głęboko, że nie mogę zwrócić się osobiście do panów.

Moje stosunki z mocarstwami zagranicznymi — głosi dalej oredzie — są nadal przyjazne. Polityka zagraniczna mojego rządu będzie, tak jak dotychczas, oparta mocno na poparciu Ligi Narodów. Rząd mój będzie gotów wykonać zobowiązania paktu we współpracy z innymi członkami Ligi Narodów i jest zdecydowany na użycie zawsze całego swego wpływu dla utrzymania pokoju. W wyniku postanowień, płynących z paktu, rząd mój

uważał za swój obowiązek wziąć udział wraz z pięćdziesięciu kilku członkami Ligi w pewnych zarządzeniach natury gospodarczej i finansowej, dotyczących Włoch.

Przechodząc do zagadnienia obrony państwa, oredzie królewskie mówi: Dla wykonania naszych zobowiązań międzynarodowych i dla zapewnienia bezpieczeństwa imperjum, nieodzownym jest uzupełnienie braków sił obronnych państwa.

Ustęp, poświęcony polityce wewnętrznej, zapowiada dalsze wysiłki rządu na rzecz odbudowy handlu, przemysłu i rolnictwa.

Sport i Wychowanie Fizyczne.

Polacy w składzie komisji olimpijskiej. Ustalony został definitywnie skład komisji sędziowskich na zimowe igrzyska olimpijskie w Garmisch Partenkirchen. W składach poszczególnych komisji sędziowskich uwzględnione zostały nazwiska polskie, a mianowicie: przewodniczącym komisji zawodów w konkurencjach biegowych będzie wiceminister Aleksander Bobkowski. W składzie komisji sędziowskiej skoków narciarskich uwzględniono między innymi nazwisko znanego naszego działacza narciarskiego dra Faechera z Krakowa.

Uroczyste wręczenie nagrody dziennikarskiej. Wczoraj w sali konferencyjnej Państwowego Urzędu WF. i PW. odbyło się uroczyste wręczenie nagrody dziennikarskiej, ufundowanej przez PUWF. redaktorowi W. Junoszy-Dąbrowskiemu. Wręczając dyplom i nagrodę gen. Wilczyński stwierdził, że nagroda ta trafia we właściwe ręce, gdyż red. Junosza Dąbrowski był najdzielniejszym bojownikiem o wyższe „Morale” sportu polskiego. Następnie gen. Wilczyński wyraził życzenie, aby sama instytucja dziennikarskiej nagrody PUWF. która niewątpliwie przyczyniła się do podniesienia poziomu dziennikarstwa polskiego, nie uległa z powodów niezależnych od PUWF. likwidacji.

Zawody strzeleckie hufców PW. W dniu 1 bm. na strzelnicy szkolnej przy ul. Kleparowskiej odbyły się zorganizowane przez Obwód PW. 40 pp. doroczne zespołowe

zawody strzeleckie z broni małokalibrowej hufców PW. szkół średnich we Lwowie o „puhar Orłąt”, jako nagrodę przechodnią Kmdy Obwodu PW. 40 pp. W konkurencji wzięło udział 16 zespołów hufcowych oraz poza konkurencjami 5 zespołów z niższych klas szkół średnich. W ogólnej klasyfikacji, na 500 możliwych pktów I. miejsce zdobył zespół hufca PW. III. Gimn. Państw. poraż drugi z rzędu „Puhar Orłąt”, zdobywając 474 pkt. Indywidualnie I. miejsce zajął uczeń Stawowczyk Zbigniew z III. Gimn. Państw. 98 pkt. na 100.

Organizacja i kierownictwo zawodów spoczywało w rękach Kadry PW. 40 pp. W komisjach obliczeniowych i kontrolnych za siadali oficerowie PW. i profesorowie kierownicy pedagogiczni hufców PW. Zawody powyższe zaszczyli swą obecnością ppłk. dypl. Kocour Szymon kierownik Okr. Urzędu WF. i PW. OK. VI., mjr. Mirski Woleński w zast. dcy 40 pp., oraz przedstawiciele władz szkolnych. Wysokie punkta osiągnięte tak przez zespoły hufcowe, jak też i zespołów niższych klas, dowodzi stałego wzrostu zainteresowania strzelectwem tak przez młodzież, jak i władze szkolne.

„Heros” remisuje z „Cuiavią”. We wtorek wieczorem rozegrany został w Inowrocławiu międzynarodowy mecz bokserski pomiędzy drużyną niemiecką Heros Eintracht a miejscową Cuiavią, zakończony wynikiem remisowym.

wym czasie przeprowadzono też około 40 rewizyj, a m. in. u adwokata Szuchewycza.

Na pytanie prok. Zeleńskiego świadek kategorięcznie zaprzecza, ażeby u adw. Szuchewycza przeprowadzana była rewizja w związku z tzw. naradą obrońców w sprawie procesu przeciwko Łemkowi. Rewizja u adw. Szuchewycza dokonana została w ramach likwidacji krajowej egzekutywy OUN. Ponieważ na osobie adw. Szuchewycza i jego córki ciążyły pewne podejrzenia, istniejące zresztą dotychczas.

Adw. Hankiewicz wnosi wówczas o zwrócenie się przez Sąd do władz przełożonych świadka, by zwolniły go z tajemnicy urzędowej, oświadczając, że obronie chodzi o wyjaśnienie źródeł informacji i ustalenie prawdy materialnej tak, jak to miało miejsce w procesie o zabójstwo posła Hołówki, po którym nastąpiło częściowe odprężenie między społeczeństwami polskim i ukraińskim.

„Obrona niech nie wnosi elementów politycznych”.

W sprawie tego wniosku zabrał głos prokurator Zeleński, oświadczając, że ocena osoby informatora, o którego obrońcy chodzi, jest w tym procesie zupełnie zbędna. Obrońca powołał się na proces o zabójstwo posła Hołówki, który to proces przyniósł, jak twierdzi obrońca, częściowe odprężenie stosunków między społeczeństwami polskim i ukraińskim. Proszę Wysoki Sąd, by krytycznie raczył przyjąć to ostrzeżenie, że przez fakt nieujawnienia jakiegokolwiek informatora w tej sprawie może w obecnym procesie pozostać coś niewyjaśnionego i że mogą tu się zrodzić jakieś elementy, któreby odprężeniu polsko-ukraińskiemu mogły przeszkodzić. Stwierdzam z całym naciskiem, że tutaj niczego takiego nie ma, i podkreślam, że w tej sprawie drzwi ani na chwilę nie były zamknięte i jest naszym życzeniem, aby zamknięte nie były.

Po zbadaniu św. Dugielly prok. Zeleński złożył następujące oświadczenie:

Wysoki Sądzie, muszę jeszcze nawiązać do wniosku, a raczej do uzasadnienia wniosku pana adw. Hankiewicza o ujawnienie informatora komisarza Dugielly. Muszę stwierdzić, że użył on tonu ostrzeżenia i przynęty. Zapowiedział, że zależnie od ujawnienia, czy nieujawnienia informatora — nastąpi, bądź nie nastąpi odprężenie w społeczeństwie. Ujawnijcie — powie dział obrońca — w tym procesie wszystko, a możecie się spodziewać przy najmniej częściowego odprężenia.

Jako prokurator apeluję do obrony niech do tej sprawy nie wnosi elementów politycznych. To nie jest proces zwrócony przeciwko społeczeństwu ukraińskiemu. Nikt ani przez chwilę tak nie może go rozumieć i nikt nie ma prawa przypuszczać, że proces ten choćby pośrednio przeciw temu się zwraca. My tutaj oskarżamy tylko określonych ludzi i tylko określoną organizację, która, jak to słyszeliśmy od samych podsądnych jest nieszczęściem społeczeństwa ukraińskiego. Powtarzam, to nie jest proces polityczny, to jest proces tylko i wyłącznie o zabójstwo min. Pierackiego i o udział w OUN. I my, jako oskarżyciele, a tem bardziej przeciw Sąd w tych i tylko w tych rozmiarach rozprawę chcemy utrzymać. Przeto nie są właściwe, nie są pożądane i nie są, panie obrońco, na miejscu ostrzeżenia, prośby, czy przynęty, że może przyjść odprężenie, jeżeli Sąd poweźmie tu takie, czy inne incydentalne postanowienie.

Adw. Hankiewicz zgłasza wniosek, aby z powodu przypadającego na dzień dzisiejszy święta ukraińskiego Sąd przerwał rozprawę do czwartku.

Uwzględniając prośbę obrońcy, z uwagi na święto greckokatolickie, przewodniczący o godz. 19.30 zarządził przerwę do dnia 5 bm. do godziny 10-tej rano.

